

(המשך מעמוד 23)

שו. הוא היה גבר יפהתואר, סמל מובהק של בריטניה בימי-הזהר של האימפריה. אבל הוא לא היה טיפש.

בעייה של תחבורה. בשנות השלושים היה עידן אחד הבריטים היחידים, מלבד וינסטון צ'רצ'יל, שחבטו לנקוט בעוד מור עד מדיניות של יד חזקה נגד אדולף היטלר למוסולוני. כאשר פלש הרוזן האיטלקי לאתיופיה, פעל עידן למען השלום. סגן "ציון" מטעם חברי-הלאומים עליו. המאמץ נכשל, מוסולוני ניצח. כאשר הגיף ראש הממשלה, נוויל צ'מברליין את המיסריה וניסה לפייס את היטלר, התפטר עידן מי תפקידו.

כעבור זמן קצר, כאשר עבר השילי טון ליד צ'רצ'יל, חזר עידן לתפקיד שר החוץ. הוא היה ידימיני של האריה בעלי הסיגאר, שליח דיפלומטי שגון ומנוסה.

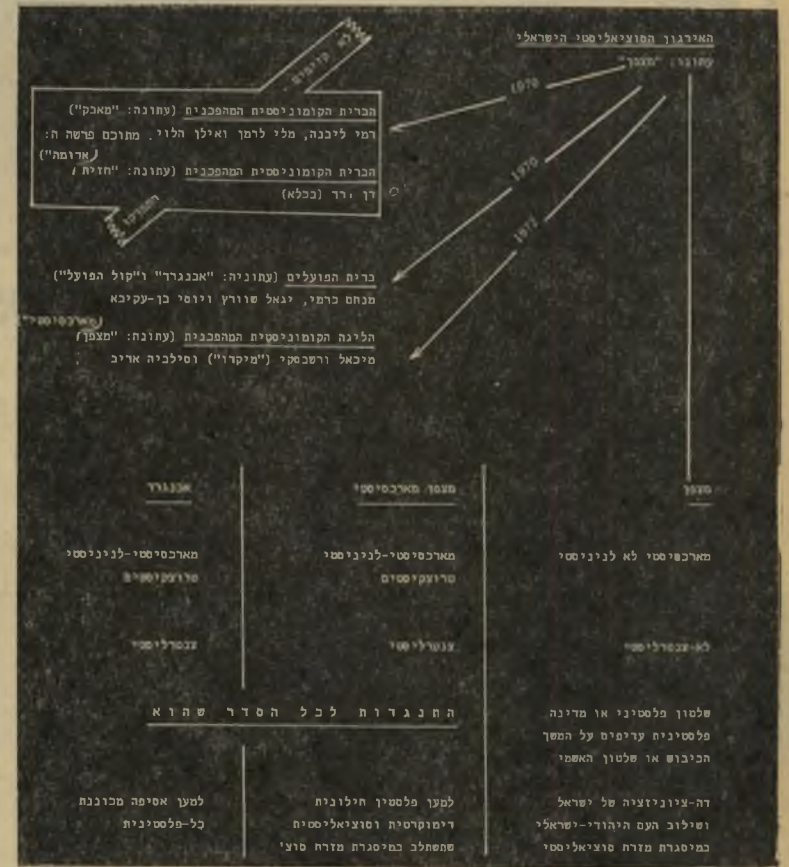
בתפקיד זה הפך הלוחם האנטי-נאצי הוותיק שותף לאחד הפשעים הגדולים של ההיסטוריה. הדבר חבוי בספרי-זיכרונות חשובים אך נשכח. הארי הופקינס מתאר פגישה שנערכה ב-27 במרס 1943, בהשתתפות הנשיא רווולט, אנתוני עידן ואחרים. כלהלן:

(שרי-החוץ האמריקאי קורדל) האל העלה

כך טירפה עידן, בכמה מילים חלקות וציניות, את הניסיון להציל את יהודי אירופה — והפקירם לתארי-הגאונים. **בדין מוסקבה.** כעבור 13 שנים נגע אנתוני עידן בגורל היהודי. האיש שהיה שותף למניעת הצלתם של יהודי אירופה הפך, לפתע, שותף של ישראל. ביתנים ירד וינסטון צ'רצ'יל הזקן מעל הבמה. אחרי ההמתנה הארוכה, עלה אני תוני עידן סוף-סוף על כס ראש-הממשלה. אולם קרה לו מה שקורה לעיתים קרובות, כאשר מס' 2 מצוין הופך מס' 1. הוא רצה להוכיח את עצמו, להראות לעור לם שהוא מנהיג בוכות עצמו, וכך השתתף בהרפתקה האומללה ביותר של הדור האחרון: הקונפליקט האנגלי-צרפתי-ישראלי. שהביאה למבצע-סיני של 1956.

עידן לא הבין את הזמנים החדשים. הוא חי בעבר, ביקש לחזור לימי-הזהר שלו בי שנות ה-30. הוא לא הבין כי גמאל עבד אל-נאצר אינו "היטלר ערבי", כפי שטענה התעמולה הישראלית, אלא מנהיג של תנועה לאומית גדולה, המחוללת מהפכה אנטי-קולוניאלית ברחבי העולם.

וכך ניסה לדכא את הלאומיות של ה-20 מאה ה-19. באמצעים של המאה ה-19 — משלוח צבא אירופה, בשותפות עם חיל-עזר של גייסיבס. ההרפתקה נכשלה, ארי

פירגו "מצפן" ירדותיות אווילית...

את הבעייה של 60 עד 70 אלף יהודים הנמצאים בבלגריה, ושפוייה להם השי מדה, אם לא נוציא אותם. הוא לחץ בתור קף רב על עידן לפתור את הבעייה. עידן השיב שכל הבעייה של היהודים באירופה קשה מאד, ועלינו לנהוג בזהירות רבה בכל הצעה להוציא את כל היהודים מארץ כמו בולגריה. אם נעשה כן, ירצו יהודי העור לם שנצוה הצעות דומות בפולין ובגרמניה. היטלר עלול בהחלט לקבל הצעה כזאת, ופשוט אין בעולם די אוניות וכלי-תחבורה להטפל בהם.

עידן אמר שהבריטים מוכנים לקבל כ-60 אלף יהודים נוספים בארץ-ישראל, אך בעיית התחבורה — אפילו מבולגריה לן — ארץ-ישראל — קשה ביותר. יתר על כן, כל תנועה הצעות דומות תהיה מסוכנת מאד לביטחון, מאחר שהגרמנים בוודאי ינסו להחדיר את הסוכנים שלהם לתוך קבר צה כזאת. . . .

* רווולט והופקינס. הארי הופקינס היה ידימיניו של הנשיא פראנקלין דילאנו רווולט.

הקוד והחיקוי

אבי טולידאנו, הומד הישראלי, יליד קזבלנקה, ושארג אנבור, השאנסונייר הצרפתי ממוצא ארי מני, שהגיע להופעת הבכורה של אבי טולידאנו. השר את שיריו בעברית.

אתה יודע שאתה אנטישמי? שאל שארל אונבור את ראש עיר ריית תליאביב, שלמה (צ'יצ') להט. צ'יצ' לא ירד לטוף דתו ולא ידע אם להיעלב או לצחוק. עד שהארמני הקטן, בעיניים הממזרות שלו, לחץ את ראש-העיר אל הקיר: "אם הייתה לך ברירה לבחור בין גולדה מאיר לברז'נייט בארדו, במי היית בוחר?"

צ'יצ' לא חשב פעמיים: כמובן שבגברת בארדו.

"זה מה שאמרתי לך" חרץ אונבור את מישפטו. "אתה רואה שאתה אנטישמי?!" היו לו עוד כמה בדיחות, לשארל הקטן, בביקורו בישראל. כשאל דג במיטעדה תליאביבית, התלונן: "חבל שאין לכם דגים כמו שאכלתי במדינות-ערב — בטעם של נפט!" וכשטייל בטיילת של תליאביב, התעניין לדעת באיזה כיוון שוכנת לבנון. "אני לא רוצה להסתכל לשם", אמר, "אחר כך עוד יאשימו אותי שריגלתי בלבנון עבור ישראל".

לזמר, מלחין וכוכב-הקולנוע הצרפתי, היה קהל טוב בביקורו הקצר. אומנם הוא לא בא להופעה, כמו שעשה לפני 13 שנה. אי-אפשר גם לטעון שהוא צועד בראש מיצעדי-הפזמונים הלועזי בארץ. למעשה הוא לא ביקר שם כבר הרבה שנים. אבל מזה כמה שבועות, מאז נטשה אליזבת טיילור, לא היה מישור ברמה כדי שעם הארץ הזו יוכל להתחכך בו ולהצטלם בחברתו.

או אפילו אם שארל בא בסך-הכל להופעת-הבכורה של אבי טולידאנו, השר את פיומוני בתוכניתו לה בוהם, זו סיבה מספקת לחגיגה. כי מאז הוא נרדף בידי מילטונות מסי-ההכנסה הצרפתיים, התובעים ממנו שלושה מיליון דולר כספי מיסים ששכח לשלם, יכול אונבור בשקט להיות גיבור לאומי ישראלי. ואפילו אשת נשיא המדינה יכלה להפגין הערצה כלפיו. כמחווה דיפלומטית אנטי-צרפתית.

ומה יכול לסמל את שותפות הגורל הזאת בין נרדפי ממשלת צרפת, יתר מאשר פגישה פומבית מלבבת בין אונבור לטמי פלאטו? היה צריך להתחולל גם כדי שפגישה כזו לא תתקיים. הנס לא קרה. וכך הפכה הופעת-הבכורה של אבי טולי-דאנו לפעשי-הפסיסטה של מעלמי המס, כאילו כדי להרגיז את שילטונות צרפת ולנקום בהם על פרשת אברידאוד, הוצב שולחן מיוחד במינון, ואליזבת השניים כשהם צוהלים ומחייכים. שתראה כל צרפת, ותתפקע.

כאשר הסתיימה ההופעה, ועל הבמה עמדה שורת המכוונים כשידיהם שלובות נלכחם, הייתה מישהו בקהל שפלטה את הקריאה הנרגשת: "תראו את האופנה החדשה! אופנת האויקים!"

אנשי הש"ב מחדירים לתוכם את סוכניהם כדי לפקח עליהם, ולעיתים קרובות אף מפעילים אותם לצורכי פרובוקציה. מי מפעיל את אירגוני השמאל הקיצוני בישראל?

השבוע התעוררה השאלה מחדש, אם כי לא בפעם הראשונה. גרמה לכך פרוד-בוקציה מכוונת המעוררת חשדות כבדים על יוזמיה.

גירוי שנעלם. לפני חודש פירסם עיתון טרוצקיסטי בפאריס מיסמך שנועד להיות סנסציוני.

היה זה אחרי שנועד ברבים כי בפאריס התנהלו מגעים סודיים בין נציגים בכירים של אש"ף וראשי המועצה הישראלית לחנוך שלום ישראל-פלסטיני. באותם מגעים, כך נודע, הסכימו שני הצדדים להכשיר את הקרקע להזמנת אש"ף לוועידת-לונדון, במטרה להביא להקמת מדינה פלסטינית לצד ישראל.

המיסמך הטרוצקיסטי קבע את ההיפך. נאמר בו כי נציגי אש"ף נפגשו עם אנשי מצפן מישראל, וחתמו עימם על נוסח שקבע שיש לחסל את מדינת-ישראל. בר ביום הועתק הגילוי עליידי העיתון הצרפתי השמאלי ליבראסיון ("שיחרור").

הכוונה הייתה ברורה לגמרי. היא באה להחשיד את נציגי אש"ף בהונאה ובזדון. על הקורא היה להסיק כי ההבטחות שנמסרו עליידי שליחי אש"ף למועצה הישראלית היו דיבירי-כזב, וכי בעצם הם רוצים להשמיד את ישראל.

לא היה צורך לנחש פעמיים כדי להבין מי מעוניינים ב"גילוי" כזה — מישרד החוץ הישראלי המפיץ טענה זו יוסיונם ברחבי העולם, ואנשי ארץ-ישראל השלמה, חזיתות הסירוב. אולם התכסיס לא הצליח. איש לא שם לב לגילוי הסנסציוני, כלי-התיקשות העולמיים העלו על נס את "פגישות פאריס" עם המועצה הישראלית, ייחסו להן חשיבות רבה. העיתונאים התעלמו מן הפרובוקציה הטרוצקיסטית.

אולם הפרובוקטורים לא התייאשו. אחרי שנכשלו בפאריס, ניסו בתליאביב. השבוע הביאו את "המיסמך" שלהם לעיתון הימני ביותר בישראל, מעריב, ומסרו להם את הגילוי המרעיש. מעריב עט, כמובן, על המציאה. סוף-סוף הוכח: אש"ף מרמה, זוזום להשמיד את המדינה. אנשי ארץ-ישראל השלמה צודקים.

האם הייתה הכוונה לשרת את ממשלת ישראל? או את ראשי "חזית-הסירוב" הערבית, המבקשים לטרפד את מהלכי ההנהגה של אש"ף? או שמא פעלו ה-טרוצקיסטים מתוך טיפשות גרידא?

שקר גם. רוב המומחים נטו לפיתרון הראשון. אחרים נטו לשני. אולם השבוע נמצא גורם שהצביע דווקא על הפיתרון השלישי.

הדבר בא בצורת מודעה של "מערכת מצפן" — הכוללת את המצפוניסטים המקורי, ריים, וביניהם חיים הנגבי, צבר ממישפחה הברונית. נאמר בה כי יוזמי הפרובוקציה פעלו מתוך "ילדותיות אווילית", אחרי שנבוכו לדעת כי הנהגת אש"ף מואסת בהם ומעדיפה לנהל מגעים עם גוף ציוני רציני.

תוך כדי כך גילו אנשי מצפן במודעתם כמה גילויים, שהפריכו את הפרובוקציה:

● המגעים בין אנשי מצפן לבין שליחי אש"ף נערכו בפברואר 1976 — זמן רב לפני שהנהגת אש"ף החליטה לפתוח במגעים עם המועצה הישראלית הציונית. גרי-אה, על כן, כי הייתה כאן התפתחות בהנהגת אש"ף, שהבינה כי אין טעם לעסוק בבלג'י-שוליים, ושחיפשה מגע עשוי ל-הוביל להיברות עם ממשלת-ישראל.

● מעולם לא חתמו אנשי אש"ף מיסמך משותף עם אנשי מצפן. אומנם הוכנו טיוטות שונות, אך לא הושג הסכם, ושום טיוטה לא הגיעה לידי חתימה. טענת הטרוצקיסטים לא הייתה, אפוא, רק שירות ישיב לגורמים סמויים בישראל, אלא גם שקר גם.

אירגונים הפרובוקטורים

לאן מצביע המצפן
שי הקבוצה השמאלינית
המשרתת את הממשלה?
אירגוני השמאל החדש הקיצוני משמשים, בכל העולם, שלוחות של שירותי-הביטחון.